

Izhaja vsak četrtek
in velja s poštnino
vred in v Mariboru z
pošiljanjem na dom
za celo leto K 4.—
za pol leta „ 2.—
za četrt leta „ 1.—

Naročnina se pošilja
upravnistvu v tiskarni
sv. Cirila, koroške
ulice hšt. 5. List se
pošilja do odpovedi.

Deležniki katol. tis-
kovnega društva do-
bivajo list brez po-
sebne naročnine.

SLOVENSKI

GOSPODAR.

List ljudstvu v pouk in zabavo.

Posamezni listi dobé
se v tiskarni in pri
gospodu Novak-u na
velikem trgu po 10 h.

Rokopisi se ne vra-
čajo, neplačani listi
se ne sprejemajo.

Za oznanila se plačuje
od navadne vrstice,
če se natisne enkrat,
po 15 h, dvakrat 25 h,
trikrat 35 h.

Štev. 7.

V Mariboru, dne 15. februvarja 1900.

Tečaj XXXIV.

Pravičnost graških gospodov pri določitvi učiteljskih plač.

Kolikorkrat v Gradcu kaj ukrenejo, go-
tovo nam južnoštajarskim Slovencem udarijo
v obraz; tega smo že vajeni mnogo let. Ali
prejšnja leta je graška ljubezniva gospoda se
vsaj na videz se kolikor toliko držala načela
pravičnosti — izrečno povdarjamo »na videz«,
kajti v resnici ni bila zmeraj pravična —
toda zadnji čas se jine zdi več potrebno,
da prikriva svojo krivično mržnjo do Slovencev;
brez stida in prav nič se brigaje za kako
pravo, uporablja naš denar dosledno tako, da
je Nemcem na korist, nam Slovencem pa
zajedno ne le v kvar, ampak naravnost v
pogubo. Z našim denarjem nas hočejo iztre-
biti in noč in dan tuhtajo, da kaj najdejo,
s čimur nam vsekajeno novo rano. Da iz naj-
zadnje dobe pokažemo, kako se z nami ravna,
poglejmo si, kako je graška gospoda razde-
lila učiteljske plače.

Znano je, da je lani deželni odbor do-
ločil, kolika plača se ima štajarskim učiteljem
dajati. Nastavil pa je tri razrede imenovanih
plač, prvi, najboljši, drugi, slabeyi, in tretji
najslabeyi, ter določil, da se ima v prvega
dajati 20%, v drugega in tretjega pa po 40%
vseh štajarskih ljudskih šol. V kateri razred
ima ta in una šola priti, ima na podlagi ži-
vilnih cen izreči deželni šolski svet po spo-
razumljenju z deželnim odborom. No, in ta
dva sta baš pred novim letom izgovorila
veliko pravično besedo, o kateri se hočemo
malo pomeniti.

Naj se nam ne očita, da se po krivici
pritožujemo, češ na Spodnjem Štajarskem je
mного cenejše živeti nego na Srednjem ali
Zgornjem. Mogoče, da je kedaj bilo, ali danes,
ko je Spodnji Štajar vsled krutega nemškega
gospodstva v Gradcu gnotno obnemogel in
torej razmerno mnogo manje proizvaja nego
Srednji in Zgornji, pa tudi manje nego je
v prejšnjih dobah on sam, danes, trdimo, se
da na Srednjem Štajarskem gotovo ceneje,
na Zgornjem najmanje ravno tako živeti
kakor pri nas na jugu. Sicer to v Gradcu
deželni odbor dobro ve, bolje ko mi, ker ima
vse v to potrebne podatke na razpolago.
Dobro na pr. iz svojih računov ve, da je v
sprejemnih oskrbovališčih l. 1897 povprek
na dan jedna osoba stala na Zgornjem Šta-
jarskem 41.5 kr., na Srednjem 38.4 kr. na
Spodnjem pa 43 kr.; on torej dobro ve, da
je na južnem Štajarju najdražje živeti. In
vendar so se šole z ozirom na plače v
omenjene tri razrede tako razvrstile, kakor
da bi bilo pri nas vse na pol zastonj dobiti,
na Nemškem pa nezashano drago.

Koncem leta 1898 je bilo na vsem
Štajarskem 834 ljudskih šol. Po odstotkih,
katere je deželni zbor določil, je v prvem
plačilnem razredu 167, v drugem 333 in v
tretjem 334 šol.

Če bi bilo po vsem Štajarju enako drago
živeti, morala bi v vsakem razredu priti na
slovenski jug ena tretjina šol, torej v prvem
56, v drugem in tretjem po 111 šol. Ker pa
je po lastnem prepričanju deželnega odbora pri
nas najdražje, morale bi v pravičnem raz-

merju s hranilnimi cenami pri nas biti vse
šole v prvem, in kar jih tukaj nima več pro-
stora, v drugem razredu: 167 v prvem in
ostalih 111 v drugem, Nemcem bi se vsled
tega ne godila nobena krivica, ker Slovenci
za šole itak mnogo več plačujemo, nego se
za nas porablja (vsako leto 310.000 K preveč).

Zdaj pa poslušajte, kako sta jo deželni
šolski svet in deželni odbor iztuhtala! V prvi
razred sta djala razven nemških šol v Mari-
boru, Celju, Ptuj in Slovenjem Gradcu
le eno edino slovensko, še enkrat rečemo
eno edino, in ta je okoliška v Celju. Ljudstvo
slovensko! Ne zabi te graške pravičnosti!
Kako pa, da je še ravno ta šola našla milost
v očeh plemenite graške gospode? Ali ima
dokazivati, da je v teh ljudeh le še iskrica
pravicoljubja? Ne, ne! Čujte, tudi to bi bili
djali v nižji razred, pa po zakonu, ki so ga
sami naredili, le niso mogli. Sami so namreč
določili, da imajo vse šole enega in istega
kraja biti v istem plačilnem razredu. Celjske
nemške šole so vse djali v prvi razred in
tako so okoliško tudi morali, ker stoji v
mestnem okraju. Saj jih je gotovo hudo grizlo,
pa kaj se hoče; da trdimo prav, nam dokaže
mariborska okoliška šola. Ta stoji trdno ob
mestni meji, pri mitnici, tik Kokosinekovega
drevoreda. Gotovo učitelji, ki v njej stanujejo,
ne pošiljajo po meso, petrolej, moko in druga
hranila vun na Pesnico, ampak iz mesta ži-
vijo, prav tako, kakor njih sosedi unkraj
ceste v mestnem okraju. Nemške mestne
šole so seveda vse v prvem razredu, tudi
dekliske, okoliška pa, ker je slovenska, mora
biti v drugem.

Listek.

Na jug!

Črtica s pota. — Avgustin Stegenšek.

(Dalje.)

5.

Ko je bila Bolonja še najslavnejše vse-
učilišče, so hodili sem tudi Slovenci. To je
gotovo. Nisem pa našel zapisano, ali se je
pripetilo kateremu kaj takega, kakor meni
koj prvi večer, ko sem prišel. Izročil sem
sebe in svojo prtljago gostilniškemu vozu.
Konj je vlekel, kočijaž je priganjal, voz je
ropotal, jaz pa sem oblastno sedel v zaprti
kletki. Pričakoval sem že, s kako častjo me
bodo sprejeli v hotelu »Bella Venezia,« kajti
bil sem edin potnik, katerega jim je naklonila
nocojšni večer nevoščljiva usoda. Mimo nas
pa so švigali električni vozovi, črne kočije
in kaj lepi hotelski vozovi in to tako drzno
in naglo, gor in dol, da sem se vsak tre-
nutek bal, da bomo trčili. Kar se naš voz
strese in z ropotom obstane, jaz pa se plašno
ozrem po šipah, je-li ne letijo že po meni.
Hvala Bogu, vse so bile cele. Čakam kaj bo.
Kar odpre kočijaž vratica in obupno upije
nad mano: »Non è mai cascato, mai cascato!»

Na pol sem razumel, na pol pa videl, kaj hoče
reči. To kljuse, ki je ležalo tako nesrečno
sredi ceste, vse svoje dolgo življenje — se
ni padlo nikdar! Kdo bi to vrjel! Smililo se
mi je, ko ga je vlekel zdaj za ušesa, zdaj
za rep, zdaj porival od strani, dokler si ni
opomoglo po dolgem naporu. Revče! Nikdar
še ni padlo! Jaz sem mu moral prinesiti šele
nesrečo, da je potem klaverno stopicalo —
bolj po treh ko po štirih domov.

Benedkam pravijo, da so »kraljica morja,«
o Bolonji pa bi rekel, da so »mesto hod-
nikov.« Ko sem se ta večer sprehajal po
mestu, sem se kar čudil. V znamenitejših
ulicah ima skoro vsaka hiša pri tleh hodnik
pod katerim se šetajo sprehajalci. Kako lepo
je videti tako ulico! Ob obeh straneh jo
spremljajo lični stebri, ki so zgoraj zvezani
z okroglimi loki, nad temi pa se dviga nad-
stropje. Ako bi bili ti hodniki nizki in ozki,
ne bi bili pol tako lepi; a njih visokost in
prostornost je najlepši kras mesta. Nehote
se zamisliš nazaj v ono dobo, ko so šetali
pod njimi dijaki iz vseh delov sveta, dasi
Bolonja tačas, ko so jih zidali, ni bila več
tako na glasu, kakor v 13. stoletju, ko je
štela včasih po desetisoč ukaželjnih gostov.
Ti hodniki pa tudi pričajo, da so bili meščani
nekaj premožni. Rokodelstvo je imelo še
zlata tla. Tkalci so si postavili lepo zadržno

hišo, pa tudi trgovcem ni slabo predla. Leta
1294 so si sezidali gotiško palačo, ki nima
para v Bolonji; meni se je zdelo, da je naj-
okusnejši v celem mestu. A nekaj še moram
pristaviti na čast tedanjih Bolončanov. Ne
samo za stavbo hiš in združnih palač so
imeli denar, ampak tudi niso bili skopi, kadar
je trebalo pri cerkvi. Na čast sv. Petronija,
zaščitnika bolonskega mesta, so začeli leta
1390 staviti ogromno cerkev. Morala bi biti
po načrtu 200 m. dolga — največa na svetu.
Skušali so se s Florentinci, ki so tedaj zidali
svojo stolnico, ki je merila v dolžini samo
150 m. Pa glejte, Bolonjčani so se preveč
lotili! Florentinska cerkev je dozidana, od
cerkve sv. Petronija pa stojijo samo tri ladije
do tam, kjer bi se morala pričeti poprečna
ladija. Mesto da bi delo nadaljevali, so po-
tegnili tam zid poprek in so sklenili stranski
ladiji v ravni črti, srednjo pa v polukrogu.

Taka je cerkev sv. Petronija še dandanes.
A pri vsem tem je veličastna. Ko stojiš na trgu
pred njo, se nehoté čudiš tej častitljivi pri-
kazni. Ozek napušč deli pročelje visoko nad
vrati v dva dela: spodnji je ves obložen s
sekanim kamnom; ob podbojih trojih vrat
zreš umetne vzboknjene podobe, nad vrati
pa v linah izborne kipe iz jako spretnih rok.
Ostali dve tretjini pročelja nad napuščem pa
sta ostali taki, kakoršni ste bili, ko so podrli

Kar se tiče drugega plačilnega razreda, je nekoliko šol postavljenih v njega; ali ko smo imenik teh šol brali, nismo se mogli ubraniti misli, da so milost, priti v drugi razred, našle večidel take šole, ki imajo vrlo nemškutarske učitelje. Velika večina šol je pa v zadnjem razredu. Če se primerjajo slovenske šole z nemškimi z ozirom na plačilne razrede, moro se reči, da velja prvi in drugi razred za nemške, tretji pa za slovenske šole.

Mera je polna. Ni več moči, tolikih kričev dalje prenašati, ker Nemcem več ne zadošča, da nas izsesavajo in ugonablajo, ampak oni so toli drzni, da nas, če po udarcu zajechimo, udarijo tem hujše, češ: Duša! Ti se drzneš zakremžiti obraz, dočim se imaš le pohlevno prikloniti, če se Nemcem ljubi, po tebi s pestjo mahniti? Toliko že kričimo »Proč od Gradca!«, da nam že preseda, a naše poslance, državne kakor deželne, to, kakor vidimo, malo briga. Tako stanje je nestrpno. Nujno želimo luči!

Jeden za bralno društvo.

Politični ogled.

Državni zbor je sklican na 22. t. m. Listi veliko ugibajo, ali bo zborovanje mirno ali burno. Ker je sedanja vlada nam neprijazna, je slovenski poslanci ne bodo smeli podpirati, ampak začeti vztrajno opozicijo ter dan na dan dokazovati vladi, kako nas zanemarija in pusti propadati v vsakem oziru.

Spravna pogajanja med Čehi in Nemci se še niso pretrgala. Toda zmeraj še je jako dvomljivo, ali bodo imela pogajanja kaj uspeha ali ne. Ko se skliče državni zbor, bodo prenapeti nemški radikalni poslanci delali s podvojenimi močmi, da se pogajanja razbihejo in da še se nadalje obdržijo za Čeha krivične razmere.

Za deželno razstavo v Gradcu se trudijo nemški očetje, da bi dobili za pokrovitelja kakega člana cesarske hiše, a nič ne dosežejo. Odbor za deželno razstavo še vedno ni ničesar storil, da bi pridobil tudi spodnještajarske Slovence za razstavo.

Italijansko vino. Ker bo dosedanja pogodba z Italijo glede uvažanja vina kmalu potekla, oglašajo se od vseh strani vinogradniki, da se v bodoče ali uvoz italijanskih vin popolnoma prepove ali pa se carina zelo visoko zviša, tako da italijanska vina ne bodo mogla več tekmovati z našimi. Pred

kratkim so se izjavili v tem smislu tudi dalmatinski vinogradniki na shodu v Spljetu.

Irski poslanci, ki so bili doslej v angleškem državnem zboru razdvojeni, so se zjediniли ter si izvolili voditeljem poslanca Johna Redmonda. Tlačeni Irči hočejo uporabiti zadrego Anglije, ki jo je zadela zaradi južnoafrikanke vojske, ter si priboriti miljšo bodočnost.

Vojska v Južni Afriki. General Buller je tretjkrat prekoračil Tugelo ter hotel iti na pomoč v Ladysmithu obleganim Angležem. A tretjkrat se mu je ponesrečilo. Buller se je z izgubo več tisoč mož povrnil čez Tugelo in sedaj bo menda miroval ter ne hodil več čez Tugelo. Ladysmith ima neki samo do 19. t. m. še živeža in se bo torej kmalu udal Burom. Tudi mesto Kimberley je v veliki nevarnosti, da ga dobe Buri v svojo pest. Zato se podviza general Roberts, na kojega stavijo Angleži sedaj največje upanje, da mu prihiti na pomoč in odvrne pretečo nevarnost. A tudi Buri ne drže rok križem, ampak delajo z vsem naporom, da se jim Kimberley prej uda, nego pride general Roberts s svojo armado na pomoč.

Dopisi.

Sv. Ana v Slov. gor. (Veselica) bralnega društva se je dne 4. svečana dobro obnesla. To je dokaz, da smo se vzbudili, ker došlo je mnogo mladeničev in deklet, in to imovitih s svojimi starši. Takoj po večer- nica h so jeli tamburati vrli jurjevski tamburaši pod vodstvom vrlega g. Alojzija Majcena, tako izborna, da so ljudje bili ginjeni. Potem otvori č. g. E. Trstenjak, kot predsednik, veselico; v govoru je omenil, da bralno društvo napreduje, ker ima že 118 udov in čez 700 knjig, ktere udje radi bero. Ob koncu govora zaklicali smo svitlemu cesarju trikratni gromoviti živio, na kar so vrli naši tamburaši udarili cesarsko himno. Na to so domači pevci pod vodstvom skrbnega organista Strmiča zapeli dokaj miloglasnih slovenskih pesnic, mej kterimi so tamburaši tamburali, in res, nismo se mogli dovolj nasmehati te milozvočne hrvatske godbe. Sedaj stopi g. Majcen na oder in nam v dolgem, jedrnatem, na verski podlagi osnovanem govoru riše, kako moramo biti ponosni na našo lepo slovensko domovino. Hvalil je bralna društva ter jih priporočal mladini, govoril o zadrugah, gasilnih društvih in šoli. O šoli je rekel, da ni prav, ako so učenci po leti šole oproščeni, ker potem nimajo

pravega veselja do uka več in še učitelju druge pohujšajo; dejal je, da bi bilo boljše, ako bi napravili 7letno šolo, a bi morali otroci tudi vselej celo leto v šolo hoditi. K temu pritrdimo tudi mi. Gosp. Majcenu se za iskreni govor zahvalimo. Nadalje je bila gledališka igra: »Berite Novice,« ktero so igrali domači igralci v občno zadovoljnost. No, le tako naprej, vrli Anovčanje na me- niku, ne bodo še vas požrli nemški valovi morja, ampak stopali boste častno naprej in zaslužili spoštovanje. Veselimo se, da naše ljudstvo tako vrlo napreduje, število udov je tudi primerno za našo župnijo, posebno, ker so v Rožengruntu že Nemci. Po igri nam je zopet gsp. Majcen priporočal narodni ponos, na kar se mu g. predsednik dostojno zahvali. Tudi šaljiva pošta je povzročila obilo smeha. Peli še smo, tamburaši so udarjali in težka je bila ločitev. Lepa Vam hvala, dragi Jurjevčani, ki se niste ustrašili hudega, blatnega pota in pridite še radi tudi drugokrat. Hvala pa tudi gostom od Sv. Benedikta. Živeli vrli Sloveni!

Makole. Čudno! Dne 7. svečana bil je tu po srečno premaganih zaprekah prvi za- družni zbor. In glej! Zadruga se je kar usta- novila. Vse nasprotovanje ni torej nič po- magalo! In v resnici je bilo veselje gledati, s kolikim zanimanjem je od blizu in daleč došlo ljudstvo (najbližnji pa večidel niso prišli. Znajo pa tembolj zabavljati), poslušalo ustanovitelja kmetskih zadrug, vrlega gosp. Ivana Kača, kateri jim je v priprostem, njemu prirojenem govoru razkladal vse najpotreb- nejše. Njegove iz srca prihajajoče besede so pa padle tudi na rodovitna tla ter obrodile precej dober sad.

Prej nezatno število udov zadrugnikov se je na njegovo prepričujočo besedo obilno pomnožilo. Precej čez sto udov nas je že zdaj. A upati je še večjih uspehov. Vsa na- sprotna sovražna gonja ne pomaga, od dne do dne je za zadrugo večje navdušenje.

Imena izvoljenega prvega predstojništva kot Jakob Kotnika ravnatelja, Matija Hajseka, njegovega namestnika, Antona Mikliča in črnoga Jurija tajnika in blagajnika ter od- bornikov Pohlevna Andreja, Babšeka Antona in Šimona Lepeja pa nam pričajo, da bo lepo procvitala in dobro vspevala Makolska za- druga. K čemur naj pa tudi še vsemogočni Bog da svoj blagoslov in jo dobrohotno vse- povsod spremlja. Naprej tedaj! a združeno in z božjo pomočjo!

S Pohorja. Pri volitvah v okrajni za- stop slovenjebistriški so se naši Pohorci prav slabo obnašali. Volili so večinoma z nem-

oder. V zatemneli, nepobeljeni steni iz opeke se vidijo še line, v katerih so sloneli odrovi tramovi. Morda še napoči kedaj tudi za Bo- lonjo vesel praznik, ko se bode dozidala fasada, kakor se je zgodilo tudi pri floren- tinski stolnici l. 1887.

Pa vstopimo v cerkev! Čeprav ni dozi- dana, je vendar 117 m. dolga. Dvanajst vi- sokih mogočnih slopov, na vsaki strani po šest, deli cerkev v tri prostorne ladije; na vsaki strani pa je še prizidana cela vrsta kupel. Nekatera okna so ohranila slike na steklu še iz srednjega veka. Znamenita je prva kapela ob levi, ko prideš v cerkev. Ta je bila prva zgotovljena in se blišči še v vsej svoji srednjeveški krasoti.

Stare slike na stenah ti pripovedujejo o živi veri tiste dobe, skozi pisana okna pa prihaja jasna svetloba in daje vsem pred- metom, altanju in stolom, poseben čar. Stoli so mojstersko delo srednjeveškega mizarstva in rezbarstva. Všeč mi je posebno bil napis, ki se vije ob sklepčnem robu stolovih na- slonjal ob obeh straneh altarja. Glasi se: »Introibo ad altare Dei... Stopil bom pred altar Gospodov, ki razveseljuje mojo mladost, in potem še vse besede tega kratkega psalma, s katerim začnejo mašnik vsakokrat sv. mašo. Kras te kapelice pa je altarni nastavek. V knjigah, ki govorijo o laški umetnosti, se na-

vadno ta altar stavi za vzorec drugih. Ves je drobno izrezljan iz lesa in lepo pozlačen. Malo se bojim s peresom popisovati podobe, katere se na njem nahajajo. Najrajši bi Ti, ljubi bralec, ponudil sliko, ali dvomim, da bi s tem bil zadovoljen »Gospodarjev« blagajnik. Imej torej potrpljenje; to je prvi in zadnji altar, ki ti ga popišem.

Ta nastavek je dolg poldrugi meter do dva metra in v razmerju malo višji. Ne more se primerjati z marsikaterimi izmed orjaških nastavkov na naših domačih oltarjih, ki silijo s vso silo pod obok in zaslanjajo s širokimi plečami celo vshodno steno. In vendar kako je krasen! Kako ukusno je ta mala ploskev razdeljena! Ob levi in desni je prislonjen vitek osmerokot stolpič. Oglejva si onega na levi! Na njem naštejeva šest vrst gotičnih lokov, pod vsakim lokom pa zreš slikano podobo pobožnega svetnika. Ker se vidijo le tri strani osmerokota, imava torej na enem stebru že $3 \times 6 = 18$ svetnikov; zdaj pa še na desnem stebru, ki je temu celo podoben, 16, je že skupaj 32, torej skoro pol litanij! Te slike niso dosti večje kakor podobice, ki jih devamo v molitvenike, a so izdelane silno marljivo in trpežno in vsaka čopičeva poteza priča, da ga ni imel v rokah — sa- mouk šušmar. Nad osmo vrsto pa stoji kip, ne vem, ali predstavlja kako čednost ali

svetnico — in nad kipom je streha, ki sloni na štirih vitkih stebričih in končuje v vi- sokih zašiljenih vršičkih s cvetlico na vrhu in z angeljem. Ta stoji na cvetki in z raz- petimi perutami in dolgocevnato trobento v rokah naznanja svoje veselje. Med tema stol- pičema na levi in desni je umetnik razvrstil podobe v treh vrstah. V spodnji vrsti so slike pod prav nizkimi loki; predstavljajo pa dogodke iz življenja Jezusovega in Marijinega. Skoro štirikrat višji so loki v srednji vrsti. Pod njimi stoji ob levi sv. Peter, sv. Pe- tronij in sv. Janez Krstnik, ob desni pa sv. Andrej, sv. Lovrencij in sv. Pavel. Srednja lina pa je malo višja in dvakrat tako široka ko obstranske. V njej se vidi kronanje Ma- rijino. Marija sedi na levi — proti evangelijski strani — ponižno ima priklonjeno glavo in poveša v neizmerni sreči oči, roki pa drži ljubko in priprosto sklenjeni na prsih. Kristus pa sedi na desni, oblečen v kraljevsko dal- matiko in plašč in s krono na glavi; z levo drži žezlo, z desno pa polaga krono Mariji na glavo. Vse je tako priprosto izraženo in neprisiljeno, vendar pa veseli in povzdiga krščansko srce. Nad temi sedmimi loki gre čez in čez nizka ograja sestavljena iz malih klinčkov. Mislim, da se je umetniku ravno ta misel posebno posrečila, kajti za ograjo je razvrščenih pod loki 7 doprsnih kipov in je

čurji. Kaj pa so dobili za to? Ne vemo, ali je res, a o enem se pripoveduje, da sme zapiti na račun slovenskih nasprotnikov 26 K. Drugim so pa obljubili, da dobé cesto v Šmartin na Pohorju. Kaj pa je s to cesto? Širna fara Šmartna na Pohorju obsega za vsem 6 občin, toda niti jedne poštene ceste nima. Najboljši dohodki prihajajo iz lesne trgovine. Od ranega jutra do poznega večera se pomičejo težki z lesom obloženi vozovi po zlamanih in od vode zdrehtih kolovozih v dolino. Po teh kolovozih znajo le Pohorci se svojo čvrsto živino voziti; če je ravnine jedenkrat zašel z vozom na naše bregove, ga drugokrat ni videti. Da po takih slabih voznih potih trpé ne samo ljudje temveč najbolj seveda živina, ni potrebno nikomur praviti. Ko zlati solnce zjutraj naše vrhove, je že Pohorje davno na potu in ne vidi doma, predno solnce zaide k božji milosti. Tako je bilo nekdanj, tako je še sedaj.

Pa glej, napočila je tudi nam Pohorcem vesela zarja sladkega upanja, da se tudi nam bodo vremena zjasnila. Naš slovenski okrajni zastop je se je vrlo potegovati za cesto v naš Šmartin; izposloval nam je deželno podporo, Pohorci smo po svojih močeh zložili nekoliko, okraj je obljubil, priti nam na pomoč. Vse je bilo v lepem tiru. Veselili smo se že, da bomo tudi mi jedenkrat dobre okrajne ceste uživali. — Pa naenkrat se je razširila med nami žalostna vest, da se je vzbudilo v okrajnem zastopu nasprotje proti naši cesti. Cestno delo se ni pričelo, in to nas je utnjevalo v naši slutnji. Ljudje so bili razjarjeni, mislili so si: «Mi smo zmiraj prispevali okrajnim stroškom, da so se delale ceste po ravnini, vi se pa sedaj ustavljate? Vi že imate okr. ceste do vsakega hleva, do vsakega kapusa, nam pa še jedne ne privoščite?» To nevoljo so pokazali s tem, da so volili z nasprotniki, ki so z lahkoto zvalili naše že itak omahljive volice v svoj tabor; obljubili so jim okr. cesto, in imeli so jih.

videti, kakor da bi stali — v drugem nadstropju — za ograjo na hodniku in bi radovedno gledali tja dol, kjer Kristus krona Marijo. Ako bi bil umetnik ograjo izpustil in bi bil tudi v drugi vrsti razstavil svetnike v celi postavi, imel bi bil oltar kar dve hibi. Prvič bi bil malo višji, kakor zahteva lepo razmerje, drugič — kar je mnogo važneje — srednja vrsta, ki je zdaj najvišja, bi izgubili poleg enako visoke tretje vrste svoj odločilni pomen in glavna misel, duhovno sredotočje altarnega nastavka — kronanje Marijino — bi nehalo biti sredotočje tudi v umetniškem oziru. Nad temi doprskimi podobami se pa končuje oltar v samih špičastih stolpih. Srednji je veliko višji ko drugi, prekosi celo ona dva osmerokota stolpa, ki ščitita strani nastavkove; nosi pa na vrhu kip junaka nebeških trum — sv. Mihaela, a v lini pod streho je kip sv. Janeza Krstnika, ki kliče: Glejte jagnje božje, ki odjemlje grehe sveta... Ostalih šest vršičkov nosi doprsne kipe prerokov. V rokah imajo dolge liste iz pergamenta in berejo v njih svoja prerokovanja o Kristusu in njegovem priходу. Kaj ne, tak oltar bi tudi ti rad videl, dragi bralec!

(Dalje prih.)

Smešničar.

Mrlič v kovčku. To je bil dirindaj v poštnem vlaku južne železnice. V III. razred je vstopil v bližini Celja nek mož v vidni razburjenosti. Plašne poglede je pošiljal na kovček, katerega je prinesel seboj. Iz kovčka se je širil sumljiv duh. Vsi potniki v vozu so bili prepričani, da je plašni mož — morilec in da ima v kovčku zaprto svojo žrtev. V bližini Gradca je hotel mož izstopiti, a potniki so ga zadržali in v Gradcu izročili policiji. Na kolodvoru so odprli kovček. Iz kovčka je šinil nepopisen smrad. Policaji so se morali prijeti za nos, v kovčku pa so bili veliki kosi pokvarjenega — štajarskega sira. — Bil je mrlič, v njem pa polno črvov!

Nikakor ne odobravamo, ampak odločno obsojamo ravnanje naših volilcev, toda razumemo jih. Od prejšnjih let so se že precej poboljšali glede narodnega mišljenja, približali so se že nekoliko našim nazorom, toda omahovanje sedanjega okr. zastopa (ali je bilo resnično ali le navidezno, o tem ne rečemo ničesar) potisnilo jih je nazaj v sovražni tabor.

Iz tega naj slovenska stranka slovenjebistriškega okraja posname potreben nauk. Tistim vrlim možem sedanjega okr. zastopa pa, ki so se neustrašeno potegovali za nas in imeli potrpljenje z nami, izrekamo mi pohorski Slovenci tukaj javno svojo iskreno zahvalo in jih ob enem prosimo, naj stoje še dalje na naši strani in se potegujejo za našo cesto kljub temu, da so naši zapeljani bratje sedaj tako nehvaležno ravnali. Spremljajo vas naše srčne želje, da bi še znanprej imeli večino v okrajnem zastopu. Upamo, da boste pokazali Pohorcem fare Sv. Martina svoje velikodušje s tem, da jim pozidate vendarle zaželjeno cesto. Šmartinski Slovenci.

Iz ptujske okolice. Minilo je že nekaj časa, odkar se je bralo v «Slov. Gosp.» da se razširja po ptujski okolici nek proizvod «slavnega» slovenskega pesnika A. Muršiča, naslovljen «Pesem v poduk zapelanim Slovincem», katero je upal, kakor piše v nekakem uvodu, tudi Tebi dragi bralec pred oči staviti. Jaz bi čitateljem «Slov. Gosp.» teh čenč ne upal pred oči staviti, zakaj bojim se za njih zdravje — kolika je najmanj, kar zamore človeka zadeti, če to bere. Na prvi pogled je bilo jasno, da se vir te burkijaste «pesmi» nahaja v Slomih, a njene misli so pritekale brez dvoma po plinovitih cevih iz Ptuj. Ko jo je pa «Slov. Gosp.» v nekem dopisu prav raztolmačil in počesal, mislili smo, da je sedaj gotovo neumrljive slave vredna «pesen» pozabljena, gotovo v strašno škodo slovenskega pesništva. Pa glejte! zmotili se smo. Ker je pameten človek ni hotel sprejeti, niti za to ne, da bi si klobaso zavil v njo, izmislile so si modre nemčurske glave v Ptuj drug način, da bi razpečali ta umotvor med slovenske okoličane. Nemški trgovci so začeli namreč slovenskim kupčevalcem, posebno ženskam, skrivaj devati dotično «pesem» v jerbese tako, da dotični niti vedel ni, kak zaklad da nosi seboj. Šele doma, ko so otroci začeli brskati po jerbasu in iskati, če je za nje kaka sladčica v njem, prišel je ta zaklad na dan in vsakdo bo verjel, da je nastal pretep za to dragoceno reč med otroci, zakaj že mali paglavci so sprevideli, kako velikanske važnosti se vtegne ta «pesem» postati na polju slovenskega slovstva. Pa šalo v stran! Okoličani ptujski si enkrat za vselej prepovemo tako predrznost nemčurskih trgovcev ptujskih, da bi nam podtikali take izrodke dornavskih žnidarjev in združenih okoličanskih in ptujskih nemčurjev — Slovence pa svarimo, naj ne bodo tako smešni, da bi takim ljudem v Ptuj nosili svoje trdo prislužene krone. Imena dotičnih trgovcev v Ptuj so nam na razpolago in mi jih objavimo, ako se stvar ne konča. Gosp. župan Ornik, posvarite svoje prijatelje-trgovce, pozneje bodo zastonj vse občinske seje. Zakaj nas izzivajo vaši prijatelji?

P. H.

Iz Staregatrga pri Slovengradcu. — Gospod urednik! Malokdaj se Vam posreči iz našega gorskega zakotja kaj izvedeti, in ako bi ne bilo nekaj naročnikov na Vaš cenjeni list od tod, bi niti ne vedli za slovensko selo tik že močno nemškomislečega Slovengradca. Pa saj tudi do sedaj nismo doživeli nič kaj posebnega, kar bi Vas zanimalo. Življenje nam je teklo v narodnem oziru ednakomerno-dolgočasno, in tega smo se že tako navadili, da smo mislili, da ne sme in more drugače biti. A v nedeljo dne 4. februarja se je pokazalo, da znamo tudi mi hribovci bolj živahni in veseli biti, kakor se kažemo. Imeli smo namreč tombolo, kakoršno vsako leto priredi vrli slovenski naš občinski odbor v prid občinskim ubožcem — pa tako se se nikdar ni obnesla, kakor

tokrat. Ljudstva se je vse trlo v prostorih g. Petriča, in smeja in zabave ni hotelo biti konca. Kaj menite, gsp. urednik! Kaj je bilo temu vzrok?! — Ja tamburaški zbor imamo, na kterege smemo že zdaj ponosni biti, čeravno je še sila mlad — in naša vrla dekleta so se nekje čudnih narodnih pesmij naučile — to nas je vzdramilo iz naše dolgočasnosti in začelo našo leno kri urneje po žilah tirati. Navdušenost za slovensko stvar je tako vzkipela v nas, da smo trdno sklenili ustanoviti bralno društvo, kojega potrebo razumnejši Starotržani že zdavna čutijo. Ako ta navdušenost ni bila samo visoko plamteč kup slame, boste v kratkem več zanimivega izvedeli izpred Slovengradca, iz česar boste spoznali, da ne spimo več. To ne bo zanimalo samo Vas, gotovo tudi Slovengradčane — znabiti bodo jim vsled tega začeli rogeci bolj počasi rasti. Starotržani korajžo!

Iz Slov. Bistrice. 12. t. m. je bila volitev načelnika, namestnika in odbora za okrajni zastop. Volitve se je udeležilo 31 zastopnikov, izostal je Janez Auer. Najstarejši ud Simon Grundner je predsedoval. Stiger nasvetuje, naj se vrši verifikacija po skupinah in se naj za to odmeri 1 uro časa. Začne se naj pri velikem posestvu. Ta predlog se sprejme samo z 18 glasi, ker naša stranka glasuje proti. Nato prosi naš g. Mlakar za besedo, katera se mu da. On ugovarja zoper verificiranje izvolitve v velikem posestvu in sicer zaradi dveh uzrokov: 1. Volilec gozdne zadrage na Spodnji Polskavi še ni bil od oblasti potrjen in tudi ni imel pravilno izdelanega pooblastila, torej njega volitev ne more biti veljavna. 2. Je pa v tej skupini en mož izvoljen po imenu Simon Grundner, kateri se, v kolikor nam znano, sploh ne nahaja, ampak dotičnik, kakor krstne knjige pričajo, se piše Simon Pelko, rojen 1827. Toraj se ta mož ne more kot zastopnik smatrati. Predsednik da ta ugovor na glasovanje, katerega je seveda nam nasprotna večina zavrgla. Vršila se je sedaj volitev, katere se pa mi nismo udeležili. Voljeni so Albert Stiger, načelnik, ki se je za izvolitev kar lepo zahvalil in takoj razvil svoj program. Dobro poslušajte, kaj je rekel. On bo kasarne stavil, elektriko upeljal, toda kje in kako, to bomo še imeli čast videti. Hvalil je tudi prejšnji okrajni zastop, kaj je vse dobrega storil. Seveda mu je ta hvala težko prišla iz srca, toda kar je res, je res. Nadalje so bili izvoljeni: Anton Grundner namestnik, in Jože Baumann, Andrej Zupanc, Franc Petzoldt, Janez Auer, Mihael Spess in Štefan Rndolf kot odborniki. Da se je pri vsaki izvolitvi tudi malo pohajlalo, mislim, da še pripomniti ni treba. Toraj ima odbor edinega Auerja, kateri bo nas zastopal.

Dragi okrajnjani! Mislim, da Vam ni treba veliko razlagati, koliko da imamo mi od teh ljudi pričakovati. A ker nam je zadnji dopis iz dravinjske doline dal nalogo, vestno o vsaki seji naznanjati, naznanili smo Vam to volitev. Pride pa sedaj tudi naloga na vas, da jo častno izvršite, geslo: svoji k svojim. Ko je bila volitev končana, se je tudi zgoraj imenovana pritožba manjšine sprejela v zapisnik. A obenem bomo tudi pritožbo na deželni odbor odposlali.

Posvetovali smo se potem slovenski zastopniki med seboj še različne stvari, in mislimo v kratkem sklicati zaupen shod, da se ustanovi veliko kmetijsko društvo in konzumno društvo. Sčasom pa bomo napravili podružnico na Spodnji Polskavi, Makolah in Poljčanah.

Ker je nam nasprotni živelj začel se močno šopiriti, krepko torej na noge, oklenimo se tesno drug drugeza, podajmo si roke v združitev, da bodo imeli naši nasprotniki tem bolj opravičen strah pred nami. Zadrage in konzumna društva so naša edina rešitev iz spon naših nasprotnikov. Naj nam veljajo besede pesnikove: Sreča te išče, um ti je dan, našel jo bodeš, če nisi zaspan.

Zreče. Pri zborovanju političnega in bralnega društva našega z imenom »Straža«

zbralo se je poleg domačinov obilno število gostov iz Konjic, Čadrama, posebna soba je vsprejela korenjake od Sv. Kunigunde z vrlim pevskim zborom tamošnjih mladeničev in od drugod, celo od severnega dela zelenega Pohorja so slavne Ruše poslale svoje zastopnike. V imenu društva je g. Hinko Dobnik prišlece pozdravil prav pristrčno; izrazil je prepričanje, da je mile nam goste v prijazno dolinco našo privedla narodna zavest in pa ljubezen do bratov narodnjakov pri našem društvu. Srce mi od veselja igra, blizu tako je rekel, ko vidim vrste naših prijateljev, in svest sem si, da bode ob času potrebe pripravljeni nam prihiteti na pomoč, da skupno branimo dragi nam dom, ljubljena nam domača tla. Naš narod trpi, naše ljudstvo trpi pred sovražnimi napadi, vendar pa obupati ne smemo, ker mi se vojskujemo za resnico in pravico, a ta vselej preje ali pozneje zmaga. Naš narod slovenski bode, čeravno skoz velike težave, gotovo tudi enkrat prišel do zmage. Bodimo ponosni na to, ker smo Slovenci, ker smo otroci mogočne matere Slave. Podpirajmo se medsebojno, delujmo z združenimi močmi neutrudljivo, da se otresemo jarma, v katerega nas je vpregel tujec. Skrbimo, da bomo sami gospodarji na domačej zemlji. »Straža« je za zreške meje pripravljena vsaki čas za boj; več napadov, tem močnejše brani dom premili svoj. Močno, kakor trdna skala, stala hrabro »Straža« bó, in nikdar ne bo nehala braniti ljubljeno zemljo. Lepo, jasno, kakor zarja, sveti »Straži« geslo se, ker za vero, dom, cesarja hoče žrtvovati vse. Združimo se v tem geslu proti sovražnikom našega ljudstva. Prisijalo bo zlato solnce zmage, in lahko bomo z veseljem srcem zaklicali: »Le vstani borni narod moj, še vedno v prah teptan. Trpljenja dan ni več tvoj dan, vstajenja dan je tvoj.« Drugi govornik, g. Rožman, je pripovedoval, kdo da so narodni sovražniki, s katerimi se moramo vojskovati in braniti pred njimi svoje pravice. To so liberalni Nemci, potem slovenski odpadniki ali nemškutarji, pa tudi mi sami smo svoji sovražniki, ako z našimi težko pridobljenimi groši podpiramo ljudi, ki bi Slovenca potopili v žlici vode, ako bi to le bilo mogoče. Gospod je potem našteval tudi prijatelje našega ljudstva. Prvi naš prijatelj je Bog, ki še ni pripustil, da bi se Slovenec potopil v nemškem in laškem morji. Prijatelji našega ljudstva so nadalje duhovniki, slovenski misleči odvetniki, nekateri uradniki, zavedni zdravniki, učitelji, veliko trgovcev in drugih mož iz raznih stanov. Bodimo pa tudi mi prijatelji sami sebi. Z našim denarjem podpirajmo naše ljudi. Naš denar naj ostaja med nami, ne dajajmo ga v roke nasprotnikom. V tem oziru je gospod se nekoliko dotaknil »Posojilnic«, najmlajša se je osnovala v našem obližji, t. j. pri Sv. Kunigundi. Tretji govornik, ki je stopil na oder, bila je gospica Julika iz Ruš. Deklamovala je izborno, divno, pesem »Mojemu narodu.« Ko je končala z besedami »Naprej zastava Slave!« zasvirala je godba in obenem se je prepevala z omenjenimi besedami začenjajoča narodna pesem. Toliko o našem zborovanju.

Razne stvari.

Iz domačih krajev.

Gostinčar — obsojen. Piše se nam: Pretekli torek, 13. t. m. vršila se je porotna obravnava zoper učitelja g. Gostinčarja iz Žalca. Kakor je večini bralcev že znano, bil je v oni osodepolni noči, ko so zalezovali in napadali celjski Nemci Čehe in Slovence, kakor so napadli v starih časih zloglasni nemški roparski vitezi miroljubne ljudi, napaden tudi učitelj g. Gostinčar, ko se je vračal po noči iz Narodnega doma domu proti Žalcu. Da se napadalec otrese, sprožil je v največji sili g. Gostinčar samokres in

slučajno ranil nekega Polaneca. Obravnava končala se je še le ob pol 3 uri popoldne. Porotniki odgovorili so na vprašanje: »je-li Gostinčar v sovražnem namenu sprožil samokres v Polanca«, s 3 glasovi »da«, z 9 glasovi »ne«; bil je torej glede tega vprašanja nekrivim spoznan. Glede vprašanja: »je-li kriv prestopka zoper varnost življenja« pa so porotniki odgovorili z 10 glasovi »da«, z 2 »ne«. Vsled tega je bil gospod Gostinčar obsojen na en mesec zapore in v plačilo zasebnih zahtev privatnega udeleženca v znesku po 1880 K. — Med možmi porotniki, ki so sodili g. Gostinčarja, so bili razven 3 Slovencev sami Nemci. Tudi sodniki so bili sami Nemci. Wurmser, Fladung in mladi dr. Rogozinsky. Državni pravdnik Ek in zdravnika dr. Kepa in dr. Jesenko kot izvedenca tudi sami Nemci. Ljudstva je bilo natlačeno polno. Prihodnjič prinesemo imena porotnikov, ki so sedeli kot Gostinčarjevi sodniki in še nekatere druge podrobnosti. Razsodbe same, kakor je čitateljem znano, ne smemo presojati, to je po zakonih za-
branjeno.

Poroke. Pri Sv. Juriji ob Taboru sta se pretekli ponedeljek poročila gđe. Terezija Cocej in gosp. Franc Zdolšek iz Ponikve. Čestitamo! — Obhajali smo v nedeljo, 11. t. m. lepo poroko pri Sv. Lovrencu v Slov. gor. v hiši našega narodnega c. kr. poštarja in gostilničarja g. Koserja, kojega vrla hči Katinka se je poročila z gostilničarjem in posestnikom Jan. Bermež iz Budim pri Ptui, katerima želijo obilo zakonske sreče njini prijatelji in znanci. — Učiteljica v Šmartnu pri Slov. Gradcu gospica Gizela Dominkuševe se je zaročila z vrlim narodnjakom g. Fr. Grmom, ekonomom v Šmartnem — G. Rudolf Ilovšek, davčni adjunkt v Slov. Bistrici se je poročil z gospico Bratuševo. — Včeraj se je poročil g. F. Nerat z gospico Meškovo.

»Revček Andrejček« igral se je v nedeljo popoldne. Velika dvorana je bila skoraj polna. Igralo se je precej živahno in veliko boljše, kakor prvokrat. — Kakor čujemo, pripravljajo se diletantje pevskega društva »Maribor« zopet na velike igre, in sicer »Lumpacij Vagabund« in »Županova Micika«.

Lov na medveda. Po našem mestu se pripoveduje naslednja vesela dogodka: Nek na Dunaju stanujoč gospod ima na svojem posestvu v Pekrah medveda, seveda v kletki. Za zadnjo nedeljo pa povabi njegov oskrbnik mariborske lovce, naj pridejo, da bodo medveda ustrelili, kojega hoče v ta namen izpustiti iz kletke. Kakih 50 lovcev se je peljalo v Pekre, vsi so se veselili, da bodo lovili medveda. Toda ko pridejo v Pekre in se ustavijo pred kletko, vsi osupnejo. Na kletki je bilo obešeno naznanilo: »Telegrafskim potom iz Dunaja se je medvedu podaljšalo življenje.« Lovci so se vrnili v Maribor.

V Ptuiju so že nabili ulične napise za Bismarkove ulice. Naš Brinov Nace nam bo prihodnjič osvetlil ta najnovejši dogodek v Ptuiju tako žarko, da bodo nekateri Ptujčani poskakovali od same jeze. Ne moremo pomagati, mi smo izzivani. Ne žalite našega avstrijskega domočutja!

Okrajni zastopi. Najvišje potrjenje so dobili načelnik celjskega okrajnega zastopa dr. Jožef Serneč in njega namestnik dr. Iv. Dečko, načelnik vranskega okrajnega zastopa Franc Zdolšek in njega namesnik Mihael Jezovšek, načelnik gornjegradskega okrajnega zastopa Franc Sarb in njega namestnik Mart. Zidarn.

Iz Črešnjeveca pri Slov. Bistrici. — Volitev za občinski odbor se je vršila dne 8. januarja 1900 in so bili izvoljeni naslednji gg. odbornikom v III. razredu: Ludovik Kresnik, Franc Vrbeč, Lorenc Uranjek, Štefan Sprager; v II. razredu: Matevž Svršak, Josip Lah, Miha Pahič, Pavel Skutnik; v I. razredu: č. g. Janez Sušnik, župnik, Martin Črne, Fr. Brumec, Simon Pušnik. — Dne 7. februvarja vršila se je volitev župana in občinskih svetovalcev. Radovedno je vsak pri-

čakoval izida te volitve. Še nobeno leto ni bilo tako živahno gibanje in zanimivanje za občinske volitve. Volitev župana se je prav mirno vršila — in izvoljen je bil Jožef Lah, posestnik na Črešnjevcu, svetovalec občinskim pa Pahič Miha in Lovrenc Vranjek. Vsakdo, kedor si želi miru, podravlja ta izid volitve z zadovoljnim srcem, ker zadnji čas so razmere postale na Črešnjevcu že neznosne. Zlasti nas pa veseli, da vidimo v novem občinskem odboru 7 novih udov, od katerih pričakujemo resnega in pametnega, za občino koristnega delovanja. Novega župana pa, Jožefa Laha, ki je naslednik gosp. Ludovika Kresnika, pozdravljamo pristrčno in mu želimo, da bi s krepko roko, nepristransko in modro vodil črešnjevsko občino, po očetovsko skrbel zanjo in varoval njo škodo.

V Braslovčah so bile pretekli teden občinske volitve. Kmetje so se zvezali proti tržanom. Zato so v novi občinski zastop izvoljeni sami kmetje, razven g. dekana, katerega so tudi vzeli v svojo listo. Vrli Braslovčani, le zmiraj bodite tako složni, ker »sloga pravo moč rodi.«

V okr. šol. svet na Vranskem je bil za zastopnika gg. učiteljev izvoljen gosp. Ivan Zotter, nadučitelj na Gomilskem.

Ormoški Nemci so z odlokom upravnega sodišča končno dosegli, da bo Ormož iz dosedanjega šolskega okraja izločen in da je ustanovitev nemške dvorazrednice s samostojnim šolskim okrajem dovoljena. Kaj naj storijo sedaj Slovenci? Naj napnejo vse sile, da pri prihodnjih volitvah dobijo mesto v svoje roke. To bo najboljši odgovor.

V Ledineku so dne 17. prosinca zopet izvolili starega predstojnika g. Ant. Križanca in sicer tokrat že tretjikrat, kar je mlademu, navdušenemu slovenskemu narodnjaku v čast. Za svetovalce so izvoljeni gg. Janez Črnčec, Alojzij Geisler in Jurij Vizjak, sami značajni možje, od katerih je pričakovati, da bodo v Ledineku vse po poštenem potu vravnali. Volitev se je vršila za odbor in predstojnika jako mirno. Novoizvoljenemu predstojniku želimo mnoga leta!

Kremberg je bil v nevarnosti. Dne 5. svečana je pred »Ave Marijo« začelo goriti v skednju g. Josip E. Seyfrieda, c. kr. poštarja. Ljudje so ogenj pravočasno zapazili in zadušili, sicer bi bilo žalostno tudi za farovž in cerkev. Kako se je ogenj zatrosil, še ni znano.

Sv. Ana na Krembergu. Ker g. Bele, potovalni učitelj ni mogel priti dne 4. febr. k Sv. Ani v Slov. gor., se javlja, da bo prišel dne 18. febr. in bo v prostorih šolskega poslopja razlagal o sadjarstvu in vinarstvu. K temu shodu vabi odbor bralnega društva, da se narodnjaki v prav obilnem številu zbero.

Cezanjevc. Č. gsp. Franc Brglez, sedaj provizor v Tinjah in častni občan občine cezanjevske daroval je za tamošnje občinske siromake 40 K, za kar mu najtoplejšo zahvalo izreka odbor.

Železnica Kamnik—Velenje. Štefan pl. Daubachy v Zagrebu je že l. 1898. dobil dovoljenje za tehnične priprave za normalnotirno železnico od Kamnika čez Šmartino, Motnik, Vransko in Gomilsko do Braslovč ob železnici Celje—Velenje. To dovoljenje je želez. ministerstvo za eno leto podaljšalo, obenem pa dovolilo tehnične priprave tudi za črto od Domžal čez Krašnjo, Blogovico, Št. Ožbald, Trojano in Vransko do Braslovč.

Konjerejci pozor! Francozi in Angleži so na Ogrskem pokupili za vojne potrebe več tisoč konj. Vsled tega je cena konjem poskočila.

Žito zimske setve je plesnivec pod snegom močno poškodoval in pričakovati je, da bo žito vsled tega postalo dražje.

Kmetijska zadruga v Vitanju napreduje prav veselo. Dan za dnevom pristopajo novi udje. Pri »Tislerci« imamo svojo trgovino. Z blagom je vse prav zadovoljno. Le tistim preklicanim poslinemcem ni ta ustanova po volji: pravi resnični Nemci so

ž njo zadovoljni; jih je tudi že nekaj pristopilo. Naveličali smo se Vašega vednega zabavljanja črez «neumne Slovence in farje». Psujte črez nas doma in po Vaših vmazanih časnikih, kakor hočete; škodo imate le sami. Ljudem so se oči odprle, postavili so se na lastne noge. Ne vemo, zakaj bi še dalje podpirali strastne nasprotnike našega krščanskega naroda. — «Kmetijska zadruga» bo zdaj postavila svojo lesoreznicco (žago) poleg svoje kovačnice.

Zadruga na Cvenu. Pretekli teden je vzdignila evenska zadruga na davkariji v Ljutomeru 1000 K državne podpore.

V Slov. Bistrici je dne 6. t. m. agitoval za ponemčevalno šolo poslanec dr. Wolfhardt, kakor slišimo z uspehom. Ali ni mogoče, da postane Bistrica kmalu slovenska?

Slovenska zmaga v celjski okolici. Dne 6. in 7. t. m. so se vršile občinske volitve za okolico celjsko. Izvoljeni so samo Slovenci. Nemci in mokračji so to pot ostali doma. Grozdje jim je bilo prekislo.

Celjski dolgovci. Celje hoče imeti nov načrt mesta. Ker pa nima denarja, izposodilo si bo 13.200 K. Veselo naznanilo za celjske davkoplačevalce.

Urednik »Domovine« je bil obsojen včeraj na tri tedne zaporar zaradi nekega tiskovnega prestopka. Težko molčimo, a moramo!

Veliko sučutje do Gostinčarja. Ko je sedel g. Gostinčar v preiskovalnem zaporu, dobil je 80 razglednic in 10 pisem. Državni pravdnik Ekl ga je vprašal: »V teh dopisih so Vam somišljeniki izrekli svoje simpatije, kaj ne?« Gostinčar: »Da!...«

Detomor. Celjsko porotno sodišče je v ponedeljek obsodilo Nežo Stopec iz Št. Janža na Vinski gori radi detomora na pet let v ječo. Obsojenka je svoje dete takoj po rojstvu zadušila in je zakopala za hišo pod neko drevo, kjer so je našli drugi dan. Vse pride na svetlo!

Vabljuje knjige. Družba sv. Mohorja izda letos sledeče knjige: Anton Martin Slomšek, spisal dr. Ant. Medved, Zgodbe sv. pisma, molitvenik Priprava na smrt, Slovenska pesmarica II. zvezek, Slovenske večernice s 4 povestmi, igrokazom, poučnim sestavkom itd. in Koledar z različnim zanimivim gradivom. Vabljuje knjige! Pristopite!

Iz drugih krajev.

Sv. Oče. Temešvarski škof Desevffy je bil ob novem letu v Rimu. Sv. Oče so mu rekli pri tej priliki: »Dobro me pogledaj, sinko, še nisem tako star, čutim se še dosti močnega, da vladam, ter hočem, da storim še mnogo v blagor sv. cerkvi.

Dr. Karol Slanc, odvetnik v Novem mestu se je začel v predalih ljubljanskega liberalnega dnevnika zaganjati tudi v naš list. Dr. Slanc igra v časnikarstvu ulogo stare babe, ki vedno in o vsem govori, seveda jako plitvo. Mi gospodu kar skraja povemo, da se ne bomo ozirali na njegove duševne proizvode, ker so nam preneumni.

V Ljubljani je vmrl dne 13. febr. proš. dr. Ant. Jarc, starosta duhovščine ljubljanske škofije. N. v m. p.

Angleži ravnaajo z burskimi vjetniki prav grozovito, kar vzbuja povsod nenaklonjenost nasproti tem oblastnežem. Burskemu generalu Kock-u je krogla prestrelila pljuča. Dobili so ga Angleži v roke in ga prepeljali v svoj tabor pri Ladysmithu. Tam je bil vpričo angleških častnikov oropan svoje obleke in ravnali so z njim tako, da verodostojna priča poroča, da je izdihnil ne zaradi rane, ampak zavoljo tega barbarskega ravnanja.

Umrl je 11. jan. v avstrijski bolnici v Kairu zamorski duhovnik Daniel Sorur Pharim Den, člen avstr. misijonske postaje v srednji Afriki. Rojen je bil v deželi Dinkazamorcev, misijonarji v El-Obeidu so ga kot sužnja odkupili. Nauke je dovršil v Rimu in Beirutu in bil v duhovnika posvečen l. 1887. Pokojnik je bil pred leti tudi v Mariboru. V prof.

Zidanšekovem »Jeruzalemskem romanju« se nahajajo na str. 44 zanimive črtice o njem. N. v m. p.

Van Bosboom se imenuje 55letni Bur, ki je baje najboljši strelec mej Buri. Še nikdar ni zgrešil jelena, noja ali človeka. V mladih letih se je s Krügerjem mnogo bojeval za neodvisnost domovine. Pridobil si je v zlatih rudnikih mnogo imetja. Imel je dva sina, katera pa sta že padla v sedanjih vojski proti Angležem. To je pretreslo njegovo ravnodušnost, da je sklenil sam iti v vojsko in se maščevati za svoja sina. Od novembra vodi malo hrabro četo proti vsiljenecem. In kako on strelja s svojo puško? Vleže se na zemljo, s svojim orlovim očesom vzame na muho vedno mladega angleškega častnika, ki ga nikdar ne zgreši. Ko puško izstrelji, skoči kvišku in zakliče: »Chamberlain!« Ko je dva častnika ustrelil, izvršil je za isti dan svoje delo. Ko pa angleški zdravniki preiskujejo mrtvece, najdejo v srcu ali v možganih mesto svinca — zlate kroglice. Tako se stari Bosboom maščuje za svoja sina, patrone pa dela sam.

Društvene zadeve.

Bralno in pevsko društvo »Maribor«. V nedeljo 18. t. m. ob 8. uri zvečer bo predavanje v društveni sobi o »Zgodovini slovenskega naroda«. Društveniki in prijatelji se uljudno vabijo.

Moška in ženska mariborska podružnica sv. Cirila in Metoda sta imeli zadnji četrtak v Narodnem domu občne zборе, ki se bili dokaj dobro obiskani. Predsednik otvori zborovanje, pripoveduje, da je bil kot delegat pri glavni skupščini družbe na Vrhniki, omenja, da sta se naši podružnici pohvalno omenjali pri glavni skupščini ter da besedo blagajniku in tajniku, da poročata o delovanju v prošlem letu. Na to se je vršila volitev novega odbora. Po dokončani volitvi prekine zborovanje in vrši se potem občni zbor ženske podružnice. Ko je tudi ta izvršila volitve, preideta oba zbora skupno k točki: razni nasveti. Živahno se je razgovarjalo o tem in onem, in če se le nasveti izvedejo, storilo se bo veliko dobrega za slovensko šolstvo v Mariboru in okolici.

Za dijaško kuhinjo v Mariboru so darovali preč. g. Anton Hajšek, kanonik v Slov. Bistrici in odborniki ruške občine po 20 K, velč. g. nadžupnik Jernej Voh v Konjicah in č. g. župnik Alojzij Cilenšek v Stopercih pa 4 K, bl. g. dr. J. Pipuš, odvetnik v Mariboru, pravda Slekovec-Pestevšek 10 K.

Čitalnica v Slov. Bistrici priredi svojim članom in povabljenim gostom v nedeljo dne 18. februarja 1900 zabavni večer v čitalničnih prostorih (gostilna gosp. Petra Novaka). Začetek ob 7. uri. Vstopnina 40 kr. K obilni udeležbi uljudno vabi odbor.

Prešernovo slavnost priredite skupno »Narodna čitalnica« in »Pevsko društvo« v Gornjem gradu v gostilni Mikuš, v nedeljo 18. svečana. Vspored jako zanimiv. Vstopnina: Sedeži 1 krono, stojišče 50 vinarjev. Glede na to, da se ves čisti dobiček pošlje v Ljubljano za Prešernov spomenik, se predplačila hvaležno sprejemajo in se želi mnogobrojne udeležbe. Posebno bodo ugajale »Narodne pesni«. Zbrale so se tri najlepši onih, katere je pred leti »Glasbena Matica« pela na Dunaju in v katerem je dosegla tako lep uspeh.

»Narodna čitalnica« na Vranskem priredi na debeli četrtak, to je 22. dan svečana kostumni venček, pri katerem svira znana godba »Napolitanska«. Vabijo se tem potom vsi čitalnici naklonjeni prijatelji najuljudneje k obilni udeležitvi. Osebna povabila se ne bodo razpošiljala.

»Kmetijsko bralno društvo« na Hajdini pri Ptuj priredi svojim udom v nedeljo 18. februarja t. l. po večernicah v gostilni gospe Senekovičeve tombolo v prid revnim hajdinskim učencem. Odbor vabi k obilni vdeležbi.

Sv. Jurij ob Ščavnici. V nedeljo, t. j. 18. t. m. ima po večernici tukajšnjo »bralno društvo« svoj letni občni zbor. — »Prostovoljno gasilno društvo« pri Sv. Jurju ob Ščavnici priredi v nedeljo, t. j. 18. t. m. v gostilni g. F. Podrepšeka plesni venček. Začetek ob 3. uri popoldne. Vstopnina 40 h.

»Čitalnica pri Sv. Jederti nad Laškim« priredi v nedeljo 25. t. m. veselico z zanimivim vspevom, v kojem se nahaja tudi: »Potepuh«, šaljiv nastop. »Prvikrat pri fotografu«, šaloigra v enem dejanju; »Burska banda«, sestoječ iz 8 članov, izvaja več različnih »pohodov« in »oper«, kakor: »Burski pohod«. Čisti dobiček se uporabi za učne šolske knjige.

»Narodna čitalnica v Ptuj« priredi s prijaznim sodelovanjem mariborskih pevcev v četrtek dne 22. svečana 1900 društven večer s petjem in šaljivim prizorom. Začetek ob 8. uri zvečer. K mnogoštevilni udeležbi vabi uljudno odbor.

Sv. Lovrenc v Slov. gorici. »Politično narodno-gospodarsko društvo« pri Sv. Lovrencu v Slov. gorici ima v nedeljo 25. svečana t. l. svoje letno zborovanje pri g. Koserju, potem pa prosta zabava.

Sv. Kunigunda. Planisko pevsko društvo »Slavček« izborna vspeva. Dne 25. svečana priredi ob 3. uri popoldne v šolski dvorani veliko veselico v prid šolske mladine. Počastiti hoče ob stoletnici slavnega knezoškofa Ant. Martin Slomškega. Vspored veselice je izvanreden, tu ne bo gotovo nikomur žal, če pride pogledat in poslušat vrlo pohorsko mladino.

»Katoliško delavsko podporno društvo« v Vitanju obhaja v nedeljo 25. t. m. ob polu 9. uri zjutraj svoj občni zbor v sobani bralnega društva. Gostje dobrodošli!

V Konjicah bo prihodnjo nedeljo pri zboru »Katol. polit. društva« imel bl. gosp. dr. Fr. Jankovič poučljiv govor o neki, v tem kraju se razširjajoči bolezni. Naj ga pridejo hišni gospodarji v obilnem številu poslušati! Ako bode čas pripuščal, bode tisti večer tudi »Katol. delavsko podporno društvo« v Konjicah zborovalo. Če pa prihodnjo nedeljo ne bo časa, bode pa poslednje društvo zborovalo 14 dni pozneje.

»Kmetijsko društvo v Leskovcu« je potrjeno. Dne 21. t. m. bomo imeli občni zbor v šolskih prostorih. Naprosili smo slavnostnega gospoda Ivana Kača iz Žalca, da spregovori o važnosti in potrebi kmetijskih društev. Taisti dan se bodo sprejemali tudi udje. Najnižji delež je 4 krone, in 2 kroni se vplačate kot pristopnina, skupaj torej 6 kron. Začetek ob 8. uri zjutraj s slovesno sv. mešo na namen društvenikov. K obilni udeležbi vabi odbor.

Pri sv. Juriji ob Taboru se je na Svečnico kanonično ustanovila »mladeniška in deklška družba«. Zanimanje je veliko, kar kaže tudi tó, da je takoj pristopilo 68 mladeničev in 151 deklke zlasti od 14 do 30 let. In vedno še pristopajo novi udje. Ščasoma bo vsa mladina združena v »mladeniški in deklški družbi«. Družba bo imela tudi v socijalnem oziru lep pomèn, ker bo združevala s krščanskim življenjem poduk in zabavo.

»Bralno društvo« pri Sv. Barbari v Slov. goricah ima v nedeljo, 18. svečana popoldne po večernicah v kaplaniji svoje letno zborovanje. Pridite v prav obilnem številu, komur je kaj mar za to društvo, da ne z останemo za drugimi. Ako nas bode mnogo, tem lepši bomo obhajali ob priložnosti to leto enkrat »Slomškovo stoletnico«.

Sokolsko maškarado priredi telovadno društvo »Celjski Sokol« na pustno nedeljo, dne 22. svečana l. 1900 v zgornjih prostorih Narodnega doma v Celju. Začetek ob 8. uri.

Slovensko delavsko stavbeno društvo v Ljubljani se je ustanovilo še-le meseca maja l. 1898., a je dosedaj že postavilo 35 delavskih hiš. To je lepo delovanje v blagor delavskega stanu!

Posojilnica v Makolah

uknjižena zadruga z neomej. poroštvom.

Zadružno stanje (bilanca)

s početkom 1. 1900.

Imetje (aktiva)

Zavezanosti (pasiva)

Predmet	K	h	Predmet	K	h
1. Posojila	428.585	80	1. Deleži: 2095 à 2 K	4.190	—
2. Zaostale obresti	2.819	06	2. Delnina	23	—
3. Naloženi denar:			3. Hranilne vloge . .	435.292	96
a) v posojilnicah	56.857	62	4. Kapitalizovane		
b) v poštini hran.	388	48	obresti	18.032	40
4. Deleži	202	—	5. Predplačane ob-		
5. Delnina	10	—	resti posojil . . .	4.337	84
6. Državni papirji .	2.730	—	6. Posebna zaloga .	28.129	48
7. Prehodni zneski .	605	18	7. Splošna zaloga .	13.049	14
8. Inventar	541	64	8. Čisti dobiček . .	2.600	82
9. Nerabljeni knjižice	34	50			
10. Gotovina koncem l.	12.881	36			
	505.655	64		505.655	64

Posojilnica v Makolah, dne 31. decembra 1899.

Načelnstvo.

Posojilnica v Makolah

Vabilo

rednemu obč. zboru,

ki se bode vršil dne 22. febr. 1900 ob 1. uri popoldne v navadni posojilnični pisarni s temle dnevnim redom:

1. poročilo ravnatelja.
2. poročilo računskih pregledovalcev.
3. potrdilo letnega računa za l. 1899.
4. Volitev načelnstva in nadzorstva.
5. Slučajni nasveti in predlogi.

V Makolah, dne 1. febr. 1900.

Načelnstvo.

KUVERTE

s firmo priporočila

tiskarna sv. Cirila v Mariboru

Zidar išče

se z dobrimi spričevali (oženjen) za večletno službo; ki zna ob enem nekoliko kolarsko, mizarsko ali tesarsko delo ima prednost. Ponudbe sprejema do 1. marca oskrbnitvo graščine: Klenovnik pošta Vinica (hrvaško). 2-2

Na prodaj

Podčetrtkom je malo posestvo pod lahkimi pogoji do 1. sušca t. l. za 800 gld. na prodaj. Isto je v trgu na lepi legi. Hiša je z dvema izbama in kuhinjo. Poleg hlev, škednji itd., lep vrt, njive s sadnim drevjem obdane, vinograd in hosta. Vse se skupaj drži, in je za vsak posel pripravno. Poprašuje se pri Franu Koprivšek, Podčetrttek.

V najem

se da kovačnica pri sv. Miklavžu na Dr. polju.

Več se zve pri lastniku. 1-2

Umetno-obrtna delavnica cerkvenih kamnoseških in podobarskih del

kamnoseka **J. F. PEYER-ja** priseženega izvedeneca
v Mariboru,

Kokoschinegg-Allee, Hilariusstrasse, Carneristrasse.

Izdeluje altarje, prižnice, obhajilne mize, krstne kamene, okna, itd. itd. Tudi prevzema mere prostorov za omenjene predmete, kakor tudi originalne načrte.

Posebno se bavi z napravo nagrobnih spomenikov. Prav velika zaloga dogotovljenih novih nagrobnih kamenov od peščenega kamena, mramorja, granita in sijenita.

Solidna postrežba in prav nizke cene. 2

Prostovoljna prodaja

posestva: lepo zidana hiša tik farne cerkve ravno pri cesti, stara gostilna, prav priprava za trgovino, gospodarsko poslopje, njive, travniki in gorice, vse v dobrem stanu. Natančneje pri posestniku Tomažu Tratnik v St. Rupertu nad Laškem, pošta St. Jurij ob južni železnici.

Žganjarija

R. Wieser-ja v Hočah pri Mariboru.

Največa žganjarska zaloga na Štajarskem po čuda nizkih cenah. Zdravilski konjak za bolestinike in okrevanje kemično razložen in spoznan za čisto vinsko pre-karnino. 55

Gnoj

se prodaja pri hišniku dragonske vojašnice po 20 kr. 100 klg. Večje množine po dogovoru. 2-2

Baron Twiklovo oskrb. v Mariboru.

V najem

se da takoj hiša na deželi s sočivskim in sadnim vrtom pri Pragarskem. V hiši se nahaja štacuna in žganjarija. To se lahko prevzame ali tudi ne. Tudi je hiša prav ugodna za kakega rokodelca. Vpraša se: Tegetthoffova cesta št. 34, v usnjariji.

Na želodcu

in vsled starosti slabotnim priporočila **Benedikt Hertl**, posestnik graščine Golitsch pri Konjicah, 10 let stari, duha in telo krepečajoči naravni „Cognac“, pripravljen (ekstrahiran) iz njegovih lastnih vin. 4 steklenice z zabojkom 6 gld. franko na vsako pošto.

Posamezne steklenice po 1 gld. 50 kr. se vedno dobivajo pri **Al. Quandt, Maribor, Gosposke ulice.** 50-50

Kdor hoče 400 mark⁴²

garantirano mesečno lahko in pošteno zaslužiti? Naj pošlje naslov z znamko: **V. 21 Annoncen - Exped. K. F. Wojtan, Leipzig-Lnd.**

V Leskovcu pri Ptuj

lahko službo organista in cerkovnika takoj nastopi samec, ki si je tega popolno vešč. Znanje kakega obrta ima prednost; spretnost v trgovini priporočena. Oglasiti se je pri župniku. 3-2

Rodoljubi! Spominjajte se o vsaki priliki dijaške kuhinje.

Gornja Radgona.

Dr. Lev Kreft

zdravnik.

Gornji Gries hišna šte. 9.

Za kmete! Za vinogradnike!

Da se uniči grenkuljica in divja gorčica, kakor tudi, da se oškropijo vinogradi, in pa da se pokončajo drevesni škodljivci, izumila sta

Ph. Mayfarth in drug

patentirane, samotvorne naseče ali vozeče kropivnice

Syphonia

ki so najbolj vporabljive in ki samotvorno kropijo tekočino po rastlinah, ne da bi bilo treba pumpati. Veliko tisoč teh kropilnic se porablja in mnogo pohvalnih priznanj potrjuje vrline proti vsem drugim sistemom.

Odlikovani z nad 400 zlatimi, srebrnimi in broncastimi kolajnami.

Natančne imenike in mnogobrojna priznanska pisma zastoj. — Zastopniki in prekupci se želijo.

Zahtevajte narisane in popisane cenike od

Ph. Mayfarth in dr.

c. kr. 2. p. fabrika gospodarskih strojev, spec. za stroje stiskalnic grozdja in sadja. — **Dunaj, II. Taborstrasse 71.** 6-9

Cenjena gospodinja!

Ne dajte si vsiljevati drugih izdelkov cikorij, ampak zahtevajte povsod najboljši pridevek k pravej bobovi kavi, ki Vam bode gotovo ugajal, to je iz čiste cikorijske in sladove tvarine napravljena domača „Kava“ in „Sladna kava družbe sv. Cirila in Metoda.“

Dobiva se povsod. 2

Zaloga pri **Ivan Jebačinu v Ljubljani.**

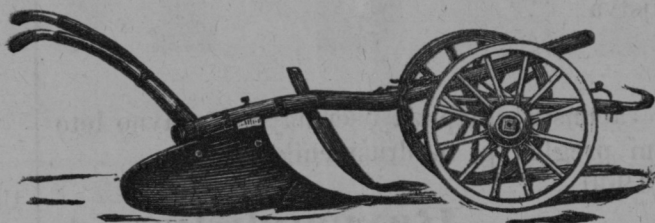
Kovači? Kje kupujete železo?

Najbolje keflaško železo vsake vrste dobi se v zalogi

Ferdinanda Ivanuš naslednika Karola Sima v Poljčanah na kolodvoru.

Šine, vezi za omrežje po 12 kr., osi od 15¹/₂ do 18 kr., pukše po 18 kr. za klg.

Tudi priporočam za spomlad izvrstne škarje za vinograde, motike z jeklom podstavljene, lopate in krampe, železo za pluge in poznato izvrstne

kose, katere imajo znamenje smreke in tudi za vsako rad jamčim. Za zidanje imam bogato zalogo nabojev, ključavnic, občnih šin, in drugih takih potrebščin.

V zalogi vedno svež romanski, portlandski cement iz tovarne na Zid. mostu.

Nizke cene.

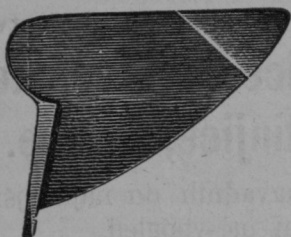
Deteljno in travno seme prav zanesljivo.

Kupujem

po najvišji tržni ceni razne deželne poljske pridelke.

Priporočam tudi svojo bogato zalogo

špecerijskega in manufakturnega blaga po najnižji ceni, zagotavljajoč pošteno in skrbno postrežbo. Priporoča se udano zgornji.

Vožnje karte in tovarni listi v

AMERIKO

Kraljevi belgijski poštni parnik
Red Star Linie, Antwerpen
vozi naravnost v

Nori Jork in Filadelfijo.

Koncesijovana od visoke c. kr.
avstr. vlade. — Natančna pojasnila daje:

Red Star Linie, Dunaj
IV. Wiednergürtel 20

ali pa

Anton Rebek v Ljubljani —
Kolodvorske ulice 34.

Julij Popper, Innsbruck —
Bahnstrasse 8.

Razpis učiteljske službe.

Na dvorazredni ljudski šoli pri Sv. Duhu nad Lučami je namestiti stalno ali začasno početkom polletnega tečaja leta 1900 služba učitelja.

Z isto so združeni dohodki II. plač. razr. s prostim stanovanjem t. j. eno izbo s pohištvo.

Prosilci za to mesto, zmožni slovenskega in nemškega jezika, naj pošljejo svoje, kakor znano opremljene prošnje do

28. februarja t. l.

predpisanim potom krajnemu šolskemu svetu pri Sv. Duhu nad Lučami (Leutschach).

Okrajni šolski svet Arvež
dne 17. januarja 1900. 1

Na prodaj

vinograda 4 orali, zraven hiša, klet s stiskalnicami za grozdje in gozda 10 oralov. Skupaj cenjeno 2800 K. Več se izve pri **Juriju Lorber**, posestnik v Naraplah Ptujška gora. 2-2

Učenec

z dobrimi spričevali, se sprejme takoj v našo trgovino.

Kmetijska zadr. v Vitanji.

Na prodaj.

Novozidana hiša v koroškem predmestju je na prodaj ali pa se tudi zamenja za kako posestvo na deželi. Hiša nese 450 gl. letno. Naslov: **Marija Kicker**, Kärntnerstrasse 67, Maribor.

Najboljši prah, štupa

za živino

je Erthlov, živinozdravnika na Švicarskem. — Ta prah zabrani, da živina ne liže in grize lesa, da ne dobi mehkih kostij, da ne hujša in ostane vedno zdrava, stori pa, da rada žre, da dobro prebavlja, daje veliko mleka, je močna za delo in daje izvrstno meso.

Za vsako vrsto živine prav potrebno. — Opis, kako se rabi, se pošilja zastonj. Dobi se od **4 kg.** naprej proti povzetju, kilo po 65 krajcarjev pri komisijonelnem zalagatelju **J. Vrečko**, Št. Vid pri Šmarju pri Jelšah. 3-3

Spopolnivši svoje zobozdravniške študije na Dunaji, usojam si naznaniti slavnemu občinstvu da se bavim od 1. februarja t. l. naprej tudi se

zobozdravilstvom.

Izvršujem vsakovrstno zalivanje (plombe) zobov, ustavljam umetne zobé in zobovja po načinih, ki so običajni na dunajskem vseučilišču.

Vransko, 1. februarja 1900.

Dr. Anton Schwab,
distriktni- in zobozdravnik.

Naznanilo!

Slavnemu občinstvu in p. t. trgovcem vljudno naznanjam, da sem ustanovil in otvoril čisto na novo tvorniško podjetje pod firmo

I. slovenska mehanično-avtomatična tvornica tkanin in pletenin — Drag. Hribar

Ljubljana Tržaška cesta št. 57

Ta tvornica je opremljena z najnovejšimi stroji na roko in gonilno električno silo tako, da mi je moč že letos izdelati najmanj 15.000 do 20.000 ducatov vsakojakih nogavic od priprostitih do najfinjših za gospe in gospode, otroke itd. 2-3

Izdelujem pa tudi vse druge izdelke iz volne in bombaževine in sicer: jopiče, obleke za otroke, rute za na glavo in za ogrinjanje, štučke, telovnike za gospode kakor tudi potrebščine za bicikliste.

Tvornica je postavljena na stališče, da lahko konkurira z vsemi češkimi, kakor tudi saksonskimi tvornicami, bodi glede izdelka kakor tudi cene. — Priporočam se gg. trgovcem za obila naročila in zagotavljam, da bodo postreženi v vsakem oziru najpošteneje.

Dragotin Hribar.

Razglas.

Podpisano ravnateljstvo Posojilnice v Mariboru, registrovane zadruge z omejenim poroštvo naznanja, da bode redni občni zbor posojilničnega društva dne

25. februvarja 1900

ob dveh popoldan v posojilnični pisarni s sledečim dnevnim redom:

- Poročilo nadzorništva o letnem računu.
- Sklepanje o porabi čistega dobička.
- Volitev ravnatelja.
- Volitev dveh členov ravnateljstva.
- Volitev nadzorništva.
- Razni predlogi.

Ob enem se naznanja, da leži računski sklep za osemnajsto upravno leto 1899 v društvenih prostorih na splošni pregled p. n. društvenikom.

V Mariboru, dne 1. svečana 1900.

Ravnateljstvo.

Povabilo

k

rednemu občnemu zboru

„Posojilnice na Vranskem“, registrovane zadruge z neomejeno zavezo, kateri se bode vršil v nedeljo dne 18. februvarja 1900 ob 3. uri popoldan.

Dnevni red:

1. Poročilo načelstva.
2. Potrdilo letnega računa.
3. Razdelitev čistega dobička.
4. Volitev načelstva.
5. Posebni nasveti.

Uljudno vabi

Načelstvo.

Zahvala.

Dolžnost moja je v imenu mojih faranov zavarovalnemu zavodu „Unio Catholica“ na Dunaju izreči najtoplejo zahvalo za lepo ravnanje in takojšnje plačevanje velike požarne škode v moji podružnici v Podsredi, ter jako priporočam sploh svojim prečastitim sobratom in občinskim predstojnikom ta zavarovalni zavod.

Podsreda, 12. svečana t. l.

Jurij Galun, župnik.

Službo

išče v vsem gospodarstvu dobro izurjena kuharica, najraje v kakem farovžu. Ponudbe se naj pošljejo g. A. Šket, pozlatar, Maribor. 2

Na prodaj!

Zemljišče obstoječe večinoma iz travnika z dobro krmo, njive, gošče, sadonosnika dobro zasajenega in vinograda. Poslopje je zidano. Kupci so povabljeni k posetniku samemu na Požeg št. 11 v framski župniji.

1-4
Anton Mihelak.

Hišnik in viničar

oženjen, s štirimi delavskimi močmi se išče. Kje, pove upravništvo. 2

Zgubil se je

Franc Zdolšek z Bobovega pri Ponikvi. Star je 17 let, okroglega obraza, lase ima kostanjeve, na čelu ima znamenje padca in sprednje zobe močne. Govori slovenski in zna svoje ime zapisati. Kdor ga je kje videl in kaj ve o njem, naj naznani županstvu na Ponikvi. Stroški se mu bodo povrnil in še dobi za dobroto 2 K.

Oves

(Willkomm.)

To najtežje pleme ovsu stori v vsaki zemlji, najprej dozori in najbolj plenja. Ima visoko, za krmenje prav dobro slamo a ne poleže.

Ker se mora redko sejati, zadostuje 50 kil na oralo. Pošilja se 25 kil za gld. 4-50, 50 kil za gld. 8-50, 100 kil za gld. 16 z nrečjo vred.

Vzorčne vrečice po 5 kil s pošto, ako se naprej vpošlje gld. 1-50 franko.

Oskrb. graščine Golitsch-eve pri Konjicah, Štajarsko. 4

Na prodaj!

Hiša v prav živahni ulici v Ptuj z mesarske obrtjo in poleg nekaj polja, se proda pod prav ugodnimi pogoji. — Povpraša se pri Francu Winkler, Ptuj. 2

Služba organista in cerkovnika se takoj odda v Borovljah na Koroškem.

Javna zahvala.

Zavod šolskih sester v Mariboru si šteje v dolžnost, vsem blagim dobrotnikom mariborskega mesta tem potem izreči najtoplejo zahvalo za obilne milodare, s kojimi so bile sestre te dni blagovoljno obdarovane. Mili Bog jim bodi plačnik!

Preklic!

Podpisani Janez Greif, hišni posestnik v Spod. Rači preklicem tem potom vse, kar sem govoril in obdolžil g. Franc Bothe-ja v Račjem zaradi obč. volitev dne 16. jan. t. l. ker to je vse neresnično.

Janez Greif.

Svoji k zvojim!

Anton P. Kolenc,
trgovca v Celji
v „Narodnem domu“
in „pri kroni“.

Priporoča čast. duhovščini in slav. občinstvu svojo bogato zalogo raznovrstnega

špecerijskega blaga

po jako nizkih cenah, kakor tudi vino, na debelo in drobno.

Naznanjam, da kupujem tudi letos, kakor vsako leto vsakovrstne cvetke, rastline in koreninice lepo v senci posušene, in jih bom dobro plačal. — Nadalje kupujem vsake vrste deželnih pridelkov, kakor: oves, pšenico, rž, ječmen, ajdo, proso, konoplje, laneno seme. Vzamem tudi še fižol vsake vrste in vsako množino, kakor tudi jajca in kuretnino. Kupim tudi suhe gobe, orehe, suhe in sveže hruške, želod itd., vse po najvišjih cenah. — Častitim gg. duhovnikom naznanjam, da imam vsakovrstne pristno čebelno-voščene sveče v zalogi.

Kupujem vsakovrstno sadje za „prešati“ kakor tudi namizno na cele vagone in tudi manj. Kdor ima kaj pošlji ceno in vzorce.

Z velespoštovanjem 10—

Anton P. Kolenc.

„Pri dobrem pastirji!“

Tiskarna sv. Cirila v Mariboru

priporoča častiti duhovščini in slavnemu občinstvu vsakovrstne podobice, molitvenike, rožne vence, svetinjice, križce.

Velika knjiga z vzorci od navadnih do najfinejših podobice je v tiskarni na vpogled.

Spominki na prvo sv. obhajilo kos od 1 do 10 kr.

Rožne vence vsake velikosti in kakovosti prodajamo na drobno in debelo. rožne vence žalostne Matere Božje in preč. Spočetja itd. — Lepi križci so pa medeni ali niklasti za rožne vence, za kras na steno in posebno za častite duhovnike za sprevidenje bolnikov; križi s stojalcem, svetinjice različnih vrst.

Tiskarna ima v zalogi tiskovine za:

župnijske, občinske in politične urade, odvetnike in notarje, trgovce, hotele in gostilnice, posojilnice in zasebnike.

Naročila na lepake (vsake vrste in velikosti), poročne liste, osmrtnice, spominske liste, vizitke, tabele, knjige, časnike, dalje preskrbi za vsak uad ali zasebnike štamplije (pečate).

Vsako naročilo se izvrši hitro, lično in ceno.

Slovenci, Slovenke!

podpirajte „Našo stražo“;
pristopajte k „Družbi sv. Cirila in Metoda“.

Štajarski Slovenci,
darujte za šolo v Muti

Dobro obranjen

glasovir

za 75 gld. na prodaj pri založnici glasovirjev B. Volekmar, Zgornja Gosposka ulica št. 54.

Venček cerkvenih pesmi za šolarje

je sedaj izšel v VI. popravljenem natisu. Komad velja 10 kr., 50 komadov za 4 gld., 100 komadov 6 gld. 80 kr. **proti predplači.**

Poština za komad 2 kr., za 50 in 100 komadov 15 kr.
Naročuje se v tiskarni sv. Cirila v Mariboru.

Opomba. Pripravlja se tudi izdaja s sekiricami, t. j. spremljevanjem za organiste.